

En

PIGE

uden

LIGE

Den præmierede Melodi fra »En Pige uden Lige«:

En Pige uden Lige

Foxtrot.

Musik: Gudrun Ring.

Tekst: Peter Spar.

Jeg vil glæde hende,
som blev min Sjæls Veninde,
en rigtig Gave maa jeg se at finde!
Nogle gi'r Buketter,
men Shakespeare skrev Sonetter,
og det vil jeg forsøge — Donnerwetter:

Refræn:

En Pige uden Lige,
et virk'ligt Fænomen;
i Livets Virvar gaar hun frejdigt paa to slanke Ben.
I hele Danmarks Rige
der findes bare een
af hendes Slags fra Gedsers Havn helt op til Skagens Gren!
Jeg tænker tit: »Hvordan kan hun dog elske en som mig?«
men hvorfor sku' der ikke ske Mirakler? spørger jeg!
En Pige uden Lige,
den dejligste, jeg ved,
og jeg vil aldrig blive ked af hendes Kærlighed.

Noden er udkommet paa ALFRED THORSINGS MUSIKFORLAG

EN PIGE UDEN LIGE

(Brødrene Østermann's Huskors)

Instruktion: **JON IVERSEN**

med teknisk Assistance af **Ole Berggreen**

Musik: **Sven Gyldmark** — Melodien „En Pige uden Lige„
komponeret af **Gudrun Ring** — Fotografi: **Rudolf Frederiksen**
— Tone: **Bent Høyer** — Dekorationer: **Carlo Jacobsen** —
Kopi: **Joh. Ankerstjerne A/S**

Personerne:

Anna Hansen	Ellen Gottschalch
Hans Østermann ..	Peter Malberg
Lars Østermann...	Johannes Meyer
Nikolaj Østermann }	Rasmus Christiansen
Ejere af „Strandgaarden“	
Sofie Olsen.....	Petrine Sonne
Axel Olsen, hendes Søn	Poul Reichhardt
Thorvald Christensen, Bager.....	Ib Schønberg
Ovidia, hans Kone.....	Maria Garland
Ella, deres Datter	Inger Stender
Niles Nilsen, Sognefoged i Troense	Hans Egede-Budtz
Fredrik Holm, Grosserer	Svend Bille
Marie Louise, hans Kone	Randi Michelsen
Thomas P. Jensen, Vært i Kafé „Haabet“, Nyhavn	Sigurd Wantzin

Eneret:

A/S ASA Film Udlejningselskab
(Merkur Film)

Handlingen:

Brødrene Østermann, Lars, Nikolaj og Hans, lever en tilbagetrukken Ungkarletilværelse paa »Strandgaarden« paa Taasinge. De har gennem Aarene udviklet sig til tre halvgamle Originaler, som lader deres Gaard forfalde og iøvrigt ikke gider tage sig af noget som helst. For yderligere at kunne pleje deres Magelighed fæster de en Ene pige, Anna Hansen, inde fra København, og de imødeser alle tre hendes Ankomst med spændt Forventning.

Anna Hansen er en raphaandet og rapmundet Pige med et dejligt lyst Sind og et friskt og sundt Syn paa Tilværelsen. Hun har været Serveringsdame i Kafé »Haabet« i Nyhavn, hvor hun imidlertid ikke befandt sig rigtig godt, og hun er faktisk lige saa spændt paa at se Brødrene som de paa at se hende.

Hun møder paa Rejsen til Taasinge en ung Mand, Axel Olsen, som hun kender fra Kaféen i Nyhavn. Han er Sømand og skal nu hjem for at besøge sin gamle Mor og — ikke mindst — for at gense den Pige, han elsker. Hun hedder Ella og er Datter af Bager Christensen paa Taasinge. Axel giver Anna et noget fortegnet Billede af de tre Brødre og deres Gaard, og hun bliver derfor med et mildt Udtryk overrasket, da hun omsider

gør sin Entré paa Strandgaarden. Men Anna er ikke den Pige, som falder i Staver. Da hun ser den Slendrian, som hersker overalt, beslutter hun sig til at faa sat Fart i Tingene, og til Brødrenes Forbavselse — og udelte Mishag — sætter hun dem straks i Sving, samtidig med at hun selv foretager en solid Hovedrengøring paa Gaarden, saa at den i Løbet af nogle Dage ikke er til at kende igen.

Bliver Anna Hansens Tilsynekomst saaledes ikke i første Omgang en Sukces hos Brødrene, gør Axels Ankomst hos Moderen, gamle Sofie Olsen, til Gengæld ubetinget Lykke. Sofie ved ikke noget bedre i denne Verden end sin lange Dreng, og det er hende kun en Sorg, at Bager Christensen og hans skrappe Kone, Ovidia, der er Søster til Brødrene Østermann, ikke modtager Axel med samme Henrykkelse. Fru Ovidia mener bestemt ikke, at Axel er »fin nok« til hendes søde Ella, og hun lægger ikke paa nogen Maade Skjul paa sin Opfattelse, hverken overfor Axel eller sine daglige Omgivelser.

En vis Grosserer Holm, som ofte inde i København har foretaget Smaaeskapader rundt i Byens Natteliv og bl. a. adskillige Gange har gæstet Kafé »Haabet«, hvor han under sit sidste Besøg kom i alvorlig Konflikt med baade Anna Hansen og Axel, ankommer nu paa Sommerbesøg til Øen sammen med sin Fru, Marie Louise. Anna, som har ham i venlig

Erindring fra sidst, sætter sig for at give ham en Lærestreg, og paa en fiks og behændig Maade lykkes det hende at sælge ham en lille Ø, som Brødrene Østermann ejer, for ikke mindre end 15,000 Kroner — langt over, hvad Brødrene i deres vildeste Fantasi har drømt om at opnaa. De tre Brødre er nu ellevilde af Henrykkelse og erklærer, at de aldrig vil af med deres dejlige Anna. Men det Spørgsmaal bliver de flere om at bestemme. Anna har nemlig ikke i Sinde at slaa sig ned paa Taasinge for Tid og Evighed, hun har overhovedet ikke Ro til at blive et Sted ret længe ad Gangen, og en skønne Dag slaar Afskedens Time. Men forinden har Anna fundet en Stedfortræder, og det er Axels Mor, den elskelige Sofie Olsen, som har maattet flytte fra sit lille Hus, takket være visse Intriger, som Bager Christensen og hans geskæftige Kone har været Mester for. Anna kan altsaa rejse med god Samvittighed — og Axel beslutter sig til at rejse samtidig. Han agter først at vende tilbage i Løbet af et Aar, naar han er i Stand til at sætte Fødderne under eget Bord og kan byde Ella en solid Tilværelse som sin Kone.

Da Dampren sejler ud fra Taasinge med deres elskede Anna om Bord, staar de tre Brødre Østermann og vinker Farvel — og i Smug knuser de en lille Taare. Anna var virkelig — en Pige uden Lige!

